

Sygn. akt **IC 762/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **N. Al (...)**

przeciwko **P. K.**

o nakazanie

I. oddala żądanie powódki **N. Al (...)** o nakazanie pozwanemu **P. K.** złożenia oświadczenia woli przez złożenie wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego;

II. oddala żądanie powódki **N. Al (...)** o nakazanie pozwanemu **P. K.** złożenia oświadczenia woli przez złożenie wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz oświadczenia o wyrażeniu zgody na uchylenie zajęcia ruchomości;

III. kosztami postępowania obciąża powódkę **N. Al (...)**, uznając je za uiszczone w całości.

Sygnatura akt IC 762/18

UZASADNIENIE

Powódka **N. Al (...)** domagała się nakazania pozwanemu **P. K.** złożenia świadczenia woli – wniosku o umorzenie toczącego się przeciwko niej postępowania egzekucyjnego o sygn. Kmp 2/17, wszczętego z wniosku pozwanego, prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni, I. M. oraz zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu oraz kosztów niecelowej egzekucji według norm przepisanych. W przypadku nieuwzględnienia powyższego żądania powódka wniosła o nakazanie pozwanemu złożenia wniosku o zawieszenie postępowania oraz oświadczenia o wyrażeniu zgody na uchylenie zajęcia ruchomości – samochodu osobowego marki **D. C.**, zajętego w ramach postępowania egzekucyjnego toczącego się pod sygn. Kmp 2/17.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni prowadzi przeciwko niej postępowanie egzekucyjne na podstawie wniosku przedstawiciela ustawowego małoletniej **A. K.**, **P. K.**. W ramach powyższego postępowania komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego powódki oraz wspomnianego samochodu osobowego. W związku z polepszeniem się sytuacji materialnej **N. Al (...)** przelała całą dłużną kwotę zaległych alimentów w wysokości 4.400,00 zł, zwracając się jednocześnie do pozwanego z prośbą o złożenie wniosku o umorzenie lub zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Wobec odmowy pozwanego doszło do wyegzekwowania ww. kwoty przez komornika oraz obciążenia powódki kosztami egzekucji, w następstwie czego powódka ponownie zawnioskowała do komornika oraz wierzyciela o zawieszenie postępowania i uchylenie dokonanych zajęć, w tym uchylenie zajęcia z ruchomości, tj. nadmienionego wyżej pojazdu. Organ egzekucyjny odmówił zawieszenia postępowania, uchylił jednak zajęcia rachunków bankowych. **P. K.** odmówił natomiast zgody na zwolnienie spod zajęcia samochodu marki **C.**. Powyższe w ocenie strony powodowej, mając na uwadze dokonaną na przyszłość nadpłatę z tytułu obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej **A. K.**, świadczy o celowym i złośliwym działaniu pozwanego,

co skutkuje bezpodstawnym utrzymywaniem zajęcia własności powódki w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym, które zdaniem strony powodowej powinno zostać umorzone z uwagi na jego bezcelowość.

W odpowiedzi na pozew pozwany P. K. oświadczył, że nie wyraża zgody na umorzenie oraz zawieszenie toczącego się wobec powódki postępowania egzekucyjnego, jak również nie wyraża zgody na zwolnienie spod zajęcia ruchomości w postaci samochodu osobowego marki D. C.. Pozwany wskazał, iż powódka uiszcza należności alimentacyjne w sposób nieregularny, zatem brak jest gwarancji, iż będzie czyniła zadość swoim obowiązkom po umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Podniósł również, iż wobec pozwanej toczy się szereg innych postępowań egzekucyjnych, w związku z czym w jego ocenie zachodzi obawa, że inni wierzyciele dokonają zajęcia wspomnianego pojazdu. Powyższe oświadczenie należało poczytać jako żądanie oddalenia powództwa w całości.

Na rozprawie w dniu 27.02.2019 r. pełnomocnik powódki złożył oświadczenie o cofnięciu roszczenia w zakresie dochodzenia kosztów niecelowej egzekucji. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia, wobec czego postępowanie w ww. zakresie podlegało umorzeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni prowadzi pod sygn. Kmp 2/17 przeciwko N. Al (...) postępowanie egzekucyjne na podstawie wniosku przedstawiciela ustawowego wierzyciela – małoletniej A. K., P. K.. Egzekucja została wszczęta w oparciu o prawomocny tytuł wykonawczy – postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 14.11.2016 r., który został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 17.11.2016 r. W ramach toczącego się postępowania komornik dokonał zajęcia mienia N. Al (...), m.in. rachunku bankowego oraz samochodu osobowego marki C..

W trakcie powyższego postępowania egzekucyjnego N. Al (...) uiściła na rachunek bankowy pozwanego kwotę 4.400 zł tytułem zaległości alimentacyjnych wobec małoletniej A. K.. Jednocześnie powódka zwróciła się do P. K. z prośbą o złożenie do komornika wniosku o umorzenie toczącego się postępowania egzekucyjnego, ewentualnie jego zawieszenie. Wierzyciel odmówił wykonania takich czynności, jak również nie poinformował organu egzekucyjnego o dokonanej przez powódkę wpłacie. Skutkiem powyższego było zajęcie nadmienionej kwoty przez komornika, a co za tym idzie, także powstanie dalszych kosztów egzekucji.

/okoliczności bezsporne/

N. Al (...) ponownie zwróciła się do komornika oraz P. K. o zawieszenie postępowania, zaliczenie istniejącej nadpłaty na poczet przyszłych należności oraz uchylene dokonanych zajęć komorniczych z rachunków bankowych oraz zwolnienie spod egzekucji samochodu osobowego marki C..

/okoliczności bezsporne; pismo pełnomocnika N. Al (...) – k.6/

Organ egzekucyjny odmówił zawieszenia postępowania i, uznając się za niewłaściwy, skierował pisma powódki do wierzyciela jako podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku o zawieszenie postępowania. Nadto komornik poinformował, że uchylił zajęcia rachunków bankowych oraz zajęcie wierzytelności w urzędzie skarbowym, jak również, że zwrócił się do wierzyciela o potwierdzenie wpłat bezpośrednio na jego rzecz oraz o wyrażenie zgody na zwolnienie spod zajęcia samochodu osobowego.

/okoliczności bezsporne; pismo komornika – k.7; postanowienie z dnia 2.03.2018 r. – k.8/

Wierzyciel wyraził ostatecznie zgodę na zaliczenie powyższej wpłaty tytułem alimentów za okres od kwietnia do czerwca oraz na poczet kolejnych miesięcy, aż do czasu pełnego wyczerpania kwoty wpłaconej bezpośrednio na rzecz wierzyciela, jednak odmówił wyrażenia zgody na zwolnienie spod zajęcia należącego do N. Al (...) samochodu marki C..

/okoliczności bezsporne; pisma komornika – k.10,11/

Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia roszczenia strony powodowej pozostawały w istocie bezsporne i nie budziły wątpliwości Sądu. Pozwany zarówno w odpowiedzi na pozew, jak również w toku postępowania kwestionował wyłącznie zasadność żądań powódki, nie wdawał się natomiast w spór natury faktycznej, w związku z czym brak było konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego. Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zawarte w piśmie z dnia 6.12.2018 r., dotyczące szczegółów toczącego się przeciwko N. Al (...) postępowania egzekucyjnego, albowiem w świetle kształtu roszczenia powódki, jego podstawy faktycznej i prawnej wskazane dowody nie miały dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotnego znaczenia. Żądanie powódki jawiło się w ocenie Sądu jako pozbawione podstawy prawnej, w związku z czym przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów byłoby bezprzedmiotowe i w sposób nieuzasadniony powodowałoby przedłużenie postępowania.

Powódka domagała się nakazania pozwanej złożenia oświadczeń woli w zakresie wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, ewentualnie wniosku o zawieszenie tegoż postępowania oraz oświadczenia o wyrażeniu zgody na uchylenie zajęcia ruchomości. Zważając zatem na treść żądań strony powodowej należy uznać, iż ich podstawę prawną stanowił art. 64 k.c., stanowiący, iż prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli).

Orzeczenie sądu, o którym mowa w art. 64 k.c., ma charakter konstytutywny, zastępuje bowiem oświadczenie woli osoby zobowiązanej do jego złożenia, a tym samym powoduje - w zakresie czynności prawnej, którą to oświadczenie samo lub wspólnie z innymi oświadczeniami ma tworzyć - powstanie skutków prawnych z nim związanych w zakresie powstania, zmiany lub ustania stosunku prawnego. Cechą tego orzeczenia jest to, że osłonięte powagą rozstrzygnięcia sądu zastępuje wszystkie formy szczególne wymagane dla ważności lub specjalnych skutków czynności prawnych, których składnikiem jest zastępowane oświadczenie woli. Konstytutywne skutki prawne związane z takim orzeczeniem powstają w chwili jego uprawomocnienia się lub nadania orzeczeniu klauzuli wykonalności, jeśli zastępowane oświadczenie woli zależne jest od wzajemnego świadczenia wierzyciela (Rudnicki Stanisław i Trzaskowski Roman. Art. 64. W: Kodeks cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część Ogólna. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2014.). O uchyleniu się od złożenia wymaganego oświadczenia woli można mówić wtedy, gdy podmiot zobowiązany wyraźnie odmawia jego złożenia albo zachowuje się biernie („milczy”), pomimo ciężącego na nim obowiązku złożenia takiego oświadczenia (por. A. Walaszek-Pyziół, W. Pyziół, Obowiązek zawarcia..., s. 9 i n.).

Artykuł 64 k.c. może mieć zastosowanie tylko wówczas, gdy istnieje cywilnoprawny obowiązek dokonania określonej czynności prawnej (złożenia oświadczenia woli). Z obowiązkiem tym musi być skorelowane odpowiednie uprawnienie drugiej strony o charakterze roszczenia cywilnoprawnego. Przesłanka ta jest spełniona, gdy możliwe jest określenie konkretnej treści oświadczenia woli, które ma być złożone przez zobowiązanego. Wynika to z brzmienia komentowanego przepisu, który przewiduje możliwość zastąpienia orzeczeniem sądu tylko "oznaczonego oświadczenia woli". Inaczej mówiąc, przymusowa realizacja obowiązku złożenia oznaczonego oświadczenia woli jest możliwa tylko wówczas, gdy istnieją przepisy prawa lub inne "źródła" pozwalające na ustalenie podmiotu zobowiązanego i uprawnionego oraz konkretnej treści roszczenia. Powyższy przepis dotyczy wyłącznie oświadczeń woli w rozumieniu prawa cywilnego materialnego. Inne wypowiedzi o charakterze informacyjnym lub sprawozdawczym, w szczególności tzw. oświadczenia wiedzy (np. zawiadomienie, pokwitowanie, poświadczenie, wydanie opinii o pracowniku, świadectwo pracy), jak również przejawy uczuć (np. przebaczenie) nie mogą być egzekwowane na jego podstawie. Przedmiotem roszczenia dochodzonego w trybie art. 64 k.c. nie może być również wykonanie czynności faktycznych (technicznych) ani żądanie dokonania czynności o charakterze procesowym, np. domaganie się wydania przez sąd orzeczenia stwierdzającego obowiązek danej osoby złożenia oświadczenia

procesowego o cofnięciu pozwu w innej sprawie (Janiak Andrzej. Art. 64. W: Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, wyd. II. Wolters Kluwer Polska, 2012, a także SN I PRN 97/96 .)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy dojść do konstatacji, iż powódka domagała się od pozwanego złożenia oświadczeń o charakterze procesowym, taki bowiem charakter ma oświadczenie woli wierzyciela w przedmiocie wniosku o zawieszenie (art. 820 k.p.c.) lub umorzenie (art. 825 ust. 1 k.p.c.) postępowania egzekucyjnego, jak również w zakresie wyrażenia zgody na uchylenia zajęcia określonej ruchomości. Wobec tego, podkreślając, iż przymusowa realizacja obowiązku złożenia oznaczonego, materialnoprawnego oświadczenia woli jest możliwa tylko wówczas, gdy istnieją przepisy prawa lub inne "źródła" pozwalające na ustalenie podmiotu zobowiązanego i uprawnionego oraz konkretnej treści roszczenia, uznać należy, iż charakter oświadczeń, których złożenia domaga się powódka nie pozwala na zastosowanie na kanwie niniejszej sprawy art. 64 k.c., co czyni powództwo N. Al (...) całkowicie bezzasadnym. Powyższy wniosek determinował treść rozstrzygnięcia zapadłego wyroku w punktach I-II.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik postępowania. Powódka przegrała niniejszą sprawę w całości, w związku z czym po jej stronie ciąży obowiązek pokrycia kosztów. Z uwagi na to, że powódka uiściła opłatę stosunkową od pozwu, zaś inne koszty w niniejszym postępowaniu nie zostały wygenerowane, Sąd uznał, iż koszty te zostały przez N. Al (...) pokryte w całości.